

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Ndob/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 6907215215
Dátum vydania rozhodnutia: 14.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6907215215.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej C. U., nar. XX. E. XXXX, bytom E.. S.. R. XXXX/XX, XXX XX W., zastúpenej advokátom JUDr. Radkom Petruňom, so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, proti povinnému H. P., nar. XX. I. XXXX, bytom E. XX, XXX X X E., zastúpenému D. P., bytom T. XXX, U., o vymoženie pohľadavky 1910,31 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 4Er/1860/2007, o návrhu povinného na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Martin, takto

rozhodol:

Návrhu povinného na prikázanie sporu na ďalšie konanie Okresnému súdu Martin n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Písomným podaním zo dňa 18. septembra 2017 povinný navrhol prikázať spor Okresnému súdu Martin. Návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Martin je vecne a miestne príslušný na konanie vzhľadom na jeho trvalé bydlisko.
2. Oprávnená sa k návrhu nevyjadrila.
3. Podľa ust. § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.
4. Podľa ust. § 39 ods. 3 CSP o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.
5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Rimavská Sobota a Okresnému súdu Martin (§ 39 ods. 3 CSP) vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že návrh povinného na prikázanie sporu nie je dôvodný.
6. Podľa ust. § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z., ak to povaha veci nevyučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti podľa ust. § 39 ods. 2 CSP predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nemôže byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Dôvody vhodnosti, opodstatňujúce prikázanie veci inému súdu, môžu mať rôznu povahu, môže ísť napríklad o dôvody finančné, zdravotné, sociálne a podobne. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter, musí ísť teda o dôvod hodný osobitného zreteľa. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania, ako aj pomerov účastníkov na oboch procesných stranách tak, aby prípadná delegácia nebola na ujmu niektorého z nich. Pozitívne rozhodnutie o návrhu na prikázanie veci inému súdu je namieste iba vtedy, ak od takého postupu možno rozhodne očakávať hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej strane spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci iným súdom než je ten, ktorý je podľa zákona miestne príslušný na konanie v danej veci.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu najvyšší súd dospel k záveru, že dôvody uvádzané povinným nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo jeho návrhu možné vyhovieť. V čase začatia exekučného konania dňa 5. novembra 2007 mal povinný bydlisko v obvode Okresného súdu Rimavská Sobota. Príslušnosť súdu bola určená v súlade s vtedy platnou a účinnou procesnou úpravou, ustanoveniami § 45 zákona č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 85 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a takto určená príslušnosť mala podľa § 11 ods. 1 OSP trvať až do skončenia konania aj v prípade, ak by došlo k zmene okolností, ktoré boli základom pre jej určenie. Po 1. júli 2016, t. j. po nadobudnutí účinnosti CSP, je príslušnosť Okresného súdu Rimavská Sobota daná v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP, podľa ktorého platí, že konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo. Ustanovenie § 11 ods. 1 OSP sa do Civilného sporového poriadku prenieslo v podobe ustanovení § 36 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorých sa konanie uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia, takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

9. Pokiaľ ide o dôvod, ktorým povinný odôvodnil svoj návrh na prikázanie sporu Okresnému súdu Martin, a to zmenu jeho bydliska v priebehu konania, tento podľa názoru Najvyššieho súdu nevykazuje v prejednávanej veci charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Samotný povinný síce poukázal na zmenu svojho bydliska, nevysvetľuje však ako a v čom konkrétne prikázanie sporu Okresnému súdu Martin prispeje k rýchlejšiemu alebo hospodárnejšiemu prejednaniu a rozhodnutiu predmetného sporu v porovnaní s tým, keby sa spor viedol na miestne príslušnom súde. Pokiaľ mal povinný na myslí to, že bude musieť pri ceste na pojednávanie alebo v súvislosti s inými úkonmi súdu prekonávať väčšie vzdialenosti a vynakladať väčšie výdavky, Najvyšší súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. apríla 2015, sp. zn. 3Ndob/7/2015, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 3/2016, z ktorého vyplýva, že iba tieto skutočnosti bez ďalšieho nemôžu odôvodňovať prikázanie veci inému súdu. Výsluch účastníkov, príp. svedkov zdržujúcich sa v obvode iného súdu, môže miestne príslušný súd zabezpečiť prostredníctvom dožiadania (§ 104 CSP). Najvyšší súd ďalej prihliadol na tú skutočnosť, že v prejednávanej veci povinný navrhol prikázanie veci nie v základnom, ale v exekučnom konaní, v ktorom súd nariaďuje pojednávanie a vykonáva dôkazy ojedinele iba v nevyhnutnom prípade a povinný je v tomto konaní navyše zastúpený zástupcom s bydliskom v obvode Okresného súdu Rimavská Sobota.

10. Keďže so zreteľom na uvedené v danom prípade neboli splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu tej istej inštalácie z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP, Najvyšší súd návrhu povinného nevyhovel.

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.